

statskasse eller eventuelt hen ad vejen til EU, men vi kan ikke acceptere, at FN bliver sådan en ekstra snabel ned i de midler, der nu er her i landet.

Derfor må vi afvise forslaget og sige til SF, at det er fint, at man sætter fokus på det her. Vi har også ønsket den finansielle høring, der var, sammen med SF og Enhedslisten, og taget initiativ til den, og en række udvalg er gået sammen om det.

SF's løsningsforslag er vi ikke glade for, men vi vil medgive SF så langt, at der er behov for at finde nogle løsninger inden for det internationale system, og vi håber bl.a., at SF også vil være med til at presse på for at indkalde til en ny Bretton Woods-konference.

Frank Aaen (EL):

Det er meget sigende, at når vi har de her debatter, bruges der en masse energi på at forklare, at det ikke kan lade sig gøre at indføre den eller hin afgift; man må simpelt hen afstå fra indgreb. Man kunne jo tro, at det kun er det yderste venstre, som er meget afklaret og mener, at selvfølgelig kan man det.

Det, vi kan savne i en diskussion, er lidt åbenhed, for det er jo faktisk sådan, at en lang række af verdens økonomer er åbne over for, at noget må gøres. F.eks. den højt respekterede tidligere nationalbankdirektør Erik Hoffmeyer luftede jo her for nogle få uger siden muligheden for en skat, men måske også bare noget så enkelt som at genindføre det, vi har haft for få år siden, nemlig at man registrerer sine kapitalbevægelser.

Man skal simpelt hen melde, når man flytter så og så mange penge eller flytter dette værdipapir herfra og dertil, og det skal bare registreres. Det er en lille arbejdsomkostning, det er ikke nogen egentlig udgift, men bare det, at der er en arbejdsomkostning, er med til at lægge en dæmper på det idioti, vi ser på de finansielle markeder.

Så der er faktisk masser af forslag at vælge imellem, men der er ikke nogen imødekomenhed overhovedet. Der er en erkendelse af, at der er et problem, men intet ønske om at gøre noget endsige undersøge mulighederne for at gøre noget. Det er meget svagt.

Så kunne man tro, at det her er en diskussion om økonomi. Nogle holder lange foredrag om, hvor vigtigt det er for den økonomiske udvikling, at vi har de her frie kapitalbevægelser. Sagen er bare, at der ikke er nogen, der bare med

få ord har argumenteret for, hvor vejen til rigdommen ligger gennem frie kapitalbevægelser.

Jeg taler selvfølgelig ikke om muligheden for at eksportere, muligheden for at importere, muligheden for at investere – det er ikke det, naturligvis hører det med til en moderne økonomi – men om muligheden for at kunne flytte milliardbeløb på brøkdele af sekunder. Den mulighed skaber ingen værdi. Det er kun en legeplads for spekulanter, som kan skabe ulykke i nogle lande. Der er intet som helst belæg for, at kampen for, at man skal kunne flytte milliardbeløb rundt på millisekunder, er med til at skabe velstand noget som helst andet sted end hos spekulanter.

Jeg synes, vi simpelt hen må forlange i den her diskussion, at de, der siger, at det er så vigtigt at opretholde de frie kapitalbevægelser, bare med nogle ret enkelte tal, enkelte udsagn, argumentationskæder gør opmærksom på, hvorfor der er så meget rigdom i at tillade spekulanterne at gøre det, de har kunnet de sidste 10 år, for det hører også med til debatten. Det er jo ikke noget, vi har haft i uendelig lang tid; det er jo en ny foreteelse, at spekulanterne har så frie kår, som de har i øjeblikket.

Så vil jeg sige til sidst, at efter vores opfattelse har det her ikke noget at gøre med realøkonomisk udvikling. Det er meget mere politik. For de, der står mest fast på det her system, og det, de ved, er, at jo mere de frie kapitalbevægelser får lov til at herske globalt, jo mere sikkerhed er der for, at den liberale, økonomiske tankegang hersker globalt, for så ved man, at ethvert land, der prøver at træde ved siden af den mainstream, der er i den økonomiske udvikling, der hedder, at frie markeder er vejen frem, og som gør noget, straks vil blive udsat for massive straffeaktioner fra markederne.

Derfor er denne trussel om markedernes reaktion i virkeligheden frem for noget en politisk forsikring for dem, der ønsker, at verden skal styres ud fra liberalistiske ideer. Derfor er det en holdningskamp, derfor er det en ideologisk kamp, om man går ind for, at liberalisme, at liberal tankegang, at frie markeder på alle niveauer er vejen frem for verden.

Det er o.k. at have den holdning. Det, der overrasker mig lidt i de her diskussioner, er, at de, der ikke er tiltænkt at have de grundholdninger, nemlig dem, der er tiltænkt at have nogle solidariske og nogle andre værdier end de rene markedsværdier at leve efter, også har ladet sig fange ind af, at de frie markeder sim-